

Dienen

We gaan lezen in Math. 20 vanaf vers 20:

Toen kwam de moeder der zonen van Zebedeüs tot Hem, met haar zonen, en zij boog zich voor Hem neder, om iets van Hem te vragen.

Deze Zebedeüs was vader van de discipelen Johannes en Jacobus.

Zebedeüs was visser op het meer van Galilea en was niet onbemiddeld, want er staat in Marcus 1 dat - toen Jezus Johannes en Jacobus als discipelen riep - zij hun vader met de dagloners bij het schip achterlieten.

Hij had dus naast zijn zonen ook knechten in dienst en mogelijk had hij dus meer dan één schip.

Uit de schrift ¹ kunnen wij halen, dat de vrouw van Zebedeüs Salome heette en dat zij de zuster van de moeder des Heren was.

Salome was dus de zuster van Maria, de moeder des Heren. En Maria, de moeder des Heren, was daarom een tante van Johannes en Jacobus.

Omdat Jezus en Johannes dus naar menselijke afkomst neven waren, zullen zij elkaar in hun jeugd waarschijnlijk nogal eens gezien hebben.

Johannes was dan ook de discipel, die Jezus lief had en iemand liefhebben kan pas goed, als je hem ook goed kent.

---

¹ Joh. 19:25 Mt. 27:55 Marcus 15:40 en Marcus 16:1

Salome kwam dus tot Jezus, zij boog zich eerbiedig voor Hem neer, om Hem iets te vragen.

21 Hij zeide tot haar: Wat wilt gij? Zij zeide tot Hem: Zeg, dat deze mijn twee zonen mogen zitten, een aan uw rechterzijde en een aan uw linkerzijde in uw Koninkrijk.

In het Oosten zat de plaatsvervanger rechts naast de heersende vorst en de man die over de financiën ging, zat links naast de vorst.

Jezus had immers in Math. 19 gezegd:

28 Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israel te richten.

29 En een ieder, die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om mijn naam, zal vele malen meer terugontvangen en het eeuwige leven erven.

30 Maar vele eersten zullen de laatsten zijn, en vele laatsten de eersten.

Misschien door deze woorden opgewekt, hebben Johannes en Jakobus daarover met hun moeder gesproken, die dus nu met haar zonen tot Jezus kwam met de vraag om rechts en links naar Jezus te zitten.

22 En Jezus antwoordde en zeide: Gij weet niet wat gij vraagt. Kunt gij de beker drinken, die Ik zal drinken? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen het.

De beker die Jezus gedronken heeft, is de beker van het lijden.

Jezus leed niet alleen lichamenlijk aan het kruis en door de geseling die Hij vooraf heeft ondergaan, maar heeft ook in de verzoeking en geleden.

Dat mogen wij ook en op die wijze kunnen wij ook delen in zijn lijden. Wij mogen ons zelfs wapenen met die gedachte, genoemd in 1 Petrus 4:1 waar staat:

Daar Christus dan naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen met dezelfde gedachte, dat wie naar het vlees geleden heeft, onttrokken is aan de zonde.

Dus dicht bij Jezus zitten, later op zijn troon, hangt af van de mate waarin wij hebben gedeeld in zijn lijden.

23a Hij zeide tot hen: Mijn beker zult gij wel drinken, maar het zitten aan mijn rechterzijde en linkerzijde staat niet aan Mij te geven, maar het is voor hen, voor wie het bereid is door mijn Vader.

Jezus ontkent dus niet, dat ook zij zullen drinken uit Zijn beker maar tevens bewaart Hij de ootmoed tegenover zijn Vader, die in deze zaak beslist.

23b Het staat niet aan Mij te geven, maar het is voor hen, voor wie het bereid is door mijn Vader.

24 En toen de tien dit hoorden, namen zij het de beide broeders kwalijk.

De andere discipelen gingen zich aan Johannes en Jacobus ergeren, omdat zij over het hoofd worden gezien door hen.

Mogelijk ook, omdat zichzelf ook een dergelijke plaats zouden willen hebben.

Jezus heeft veel verdragen van zijn discipelen en Hij verdraagt ook veel van ons. En nu wijst Jezus hen en ons de weg om met Hem te kunnen regeren op tronen:

25 Doch Jezus riep hen tot Zich en zeide: Gij weet, dat de regeerders der volken heerschappij over hen voeren en de rijksgroten oefenen macht over hen.

26 Zo is het onder u niet. Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn.

De weg omhoog (verhoogd worden) is dus de weg naar beneden, de weg van dienen.

In Marcus (9:35) zegt Jezus zelfs: Indien iemand de eerste wil zijn, die zal de allerlaatste zijn en aller dienaar.

Niet alleen de laatste maar de allerlaatste en niet alleen een dienaar maar aller dienaar.

Wij mogen het dus willen, om de eerste te zijn. De eerste in het zijn van de allerlaatste en de eerste in het zijn van aller dienaar!

En hier in vers 27: *En wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn.*

28 Gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.

Hier staat exact genoemd waarvoor Jezus kwam.

Jezus heeft zich het diepst vernederd en Hij is daarom ook uitermate verhoogd. Dat lezen we in Filip 2 vanaf vers 5:

5 Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, Die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht,

Hier staat dus duidelijk dat Jezus God gelijk was. Maar Hij heeft dat niet als een roof geacht, want Hij wilde ook graag dat wij deel zouden krijgen aan de goddelijke natuur.

Laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was, Die:

7 Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is.

Er staat hier dat Jezus Zichzelf ontledigd heeft. Waar heeft Hij zich dan van ontledigd? Van het Gode gelijk zijn om de mensen gelijk te worden.

En dat niet alleen, maar Hij heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen. Hij kwam hier op aarde niet in de gestalte van een keizer of koning. Dan zouden wij Hem ook moeilijk hierin kunnen navolgen.

Maar Hij kwam in de gestalte van een dienstknecht. Hij kwam om te dienen en te geven.

8 En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Het leven van Jezus begon in een kribbe – een armelijke dieren voederbak en eindigde aan het kruis, de plaats der verachten waar Hij hing - alsof Hij een crimineel was - tussen twee moordenaars.

9 Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken.

En dat is de naam Kurios, de naam van de God van Israël en een hogere naam kon Hij niet krijgen.

10 Opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn,

11 En alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!

Jezus dacht en denkt niet aan Zichzelf. Hij was en is zonder zelfzucht.

12a Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid.

12b Uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.

Hier volgt nu een liefdevolle oproep van Paulus om ernst te maken met de navolging van Christus. Leef om te dienen en te geven, zoals Jezus deed.

En dat niet alleen, als men zich onder gelovigen bevindt, maar des te meer als men in het leven van alledag zich bevindt..

En vers 12 eindigt met een prachtige belofte, namelijk dat "God zowel het willen als het werken in ons werkt."

Men kan dan zeggen: ik wil het en ik doe het, want God werkt dit in mij.

Ik wil dienen en ik wil geven. Ik wil de allerlaatste en aller dienaar zijn om dat God dit in mij werkt.

14 Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn.

Als God zowel het willen als het werken in ons werkt, dan is dit ook helemaal mogelijk. Een leven waarbij we alles zonder morren, dat is zonder mopperen of bedenkingen willen doen.

Als we zo'n leven door Gods genade en werkingen te pakken krijgen, dan mogen we *onberispelijk en onbesmet zijn*.

Zo eenvoudig: God werkt in ons het willen en het werken. Doe dan alles zonder mopperen met als gevolg: onberispelijk en onbesmet.

15 Onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld.

Dan worden wij onbesproken kinderen Gods; kinderen Gods die dankbaar en blij door het leven gaan.

Ze mopperen niet over hun man of vrouw of over het weer. Ze blijven dankbaar en blij ook ondanks een financiële crisis.

Het moreel in de wereld veranderd snel en sterk. Wij wonen en leven temidden van een ontaard en verkeerd geslacht.

En wij mogen daaronder schijnen als lichtende sterren in deze wereld.

Prachtige woorden: schijnen als lichtende sterren.

16 Het woord des levens vasthoudende, mij ten roem tegen de dag van Christus.

Dit zijn woorden des levens, die wij hier van Paulus lezen. Die woorden zullen wij vasthouden; we zullen ze op de harde schijf van ons hart schrijven en ze nu en dan weer op ons beeldscherm halen.

16b Dat ik niet vruchteloos mijn wedloop gelopen, noch vruchteloos mij ingespannen heb.

Dat is niet fijn voor een prediker, als de vruchten uitblijven van zijn prediking.

17 Maar ook indien ik geplengd wordt bij de offerande en de eredienst van uw geloof, verblijd ik mij, en ik verblijd mij met u allen.

Paulus had het zo: zelfs als ik straks onthoofd zou worden, dan zal ik mij nog verblijden.

Hij zal zijn beul gezegend hebben in zijn hart en zijn laatste woorden zijn misschien geweest: *Geprezen zij Jezus Christus* en toen werd zijn hoofd er afgehakt.

18 Verblijdt gij u evenzo en verblijdt u met mij.

Ja, laten we ons altijd en overal in de Heere verblijden, onder alle wisselende omstandigheden van het leven. Dat is wat Hij wil!